

RADOŚCIWY (2) *ai*

a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w radosny).

sg m N radościwy (1). ◇ [I radościwym.] ◇ n G radościw(e)go (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Pełen radości, przeżywający radość (1) : Słuchayże co ten radościwy śtárzec [tj. prorok Zachariasz] á ten święty człowiek powiádác raczy/ á łyfyłz iż nie od tąd począł tę radość śwą iż mu sie syn wzodził [!] RejPos 298.*

2. *Wywołujący radość (1) : zácmiły sie iuz y oczy moje oczekawáiąc radościwego przyfcia twoiego ku wfpomożeniu memu. RejPs 100.*

3. *[Wyrażający radość: Jej M. za królową koronowali, a na długie a szczęśliwe panowanie radościwym głosem obwołali i wieszowali. KromHist 69.]*

Cf RADOSNY

LWil